

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 169/2015
26.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Р., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези ст.2. и 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Р., адвоката Р.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 434/13 од 17.12.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 632/14 од 18.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 434/13 од 17.12.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 632/14 од 18.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 434/13 од 17.12.2013. године, окривљени Ж.Р., оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и става 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 31.506,00 динара, и то у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 број 632/14 од 18.12.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ж.Р., а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац по службеној дужности окривљеног Ж.Р., адвокат Р.Ј. је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона и битне повреде одредаба кривичног поступка са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, наведене пресуде преиначи, тако што ће

окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, а за друго кривично дело окривљеном изрећи условну осуду или казну затвора од шест месеци, која је утврђена пресудом Основног суда у Прокупљу К 434/13 од 17.12.2013. године.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Ж.Р., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП, одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП, прописано је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по налажењу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до кад окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности. У конкретном случају окривљеном Ж.Р., бранилац по службеној дужности постављен је на основу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП, којом је прописано да окривљени мора имати браниоца ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна – од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Имајући у виду да је кривични поступак према окривљеном правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, који се према окривљеном водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од две до десет година, то овај бранилац из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тач.2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.